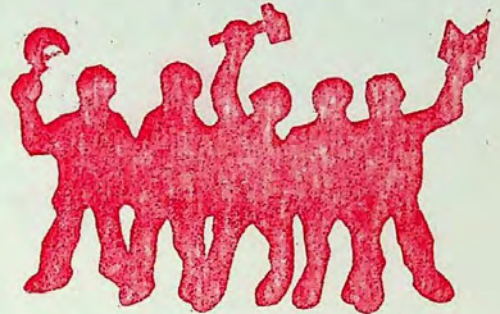
 ~~DS~~ DS
SETT DEN IDEOLOGISKE FOSTRINGA I SENTRUM!

RÖDE STJERNE

NR. 6 JÜLI 1970 2. ÅRGANG

LEDER: REDIGERT UTDRAG AV DSs BAKGRUNNS- MATERIALER TIL KORRIGERINGSKAMPANJEN	s.3
OM SYMPARBEIDET I SOMMER	s.5
OPPSUMMERING AV STØTTE-ARBEIDET UNDER SAUDA-STREIKEN	s.6
OPPSUMMERING AV SKOLEARBEIDET I ÅR	s.7
OM ØKONOMIEN	s.8
STALIN - DET KINESISKE FOLKS VENN	s.10
STUDIERAPPORT	s.11

MAO TSETUNG OM UNGDOM

HVA KAN TJENE SOM KRITERIUM PÅ AT ET UNGT MENNESKE ER EN REVOLUSJONÆR? HVILKEN MÅLESTOKK SKAL EN BRUKE NÅR DET GJELDER ET SLIKT UNGT MENNESKE? DET FINS BARE ET KRITERIUM, NEMLIG OM HAN ER VILLIG ELLER IKKE TIL Å SMELTE SAMMEN MED ARBEIDERNES OG BØNDENES BREIE MASSER OG OM HAN GJØR DET I PRAKSIS. HVIS HAN ER VILLIG TIL Å GJØRE DETTE OG FAKTISK OGSÅ GJØR DET, DA ER HAN EN REVOLUSJONÆR; HVIS IKKE, ER HAN EN IKKE-REVOLUSJONÆR ELLER EN KONTRAREVO-
LUSJONÆR.

LEDER:

REDIGERT UTDRAG AV DS'S BAKGRUNNS- MATERIALER TIL KORRIGERINGS- KAMPANJEN.

Når vi studerer erfaringene fra den hjemlige såvel som den internasjonale kommunistiske bevegelsen, ser vi at arbeiderklassens organisasjoner ikke er noe som eksisterer uforandret under forløpet av klassekampen; tvert om ser vi at de kan styrkes eller svekkes, komme opp på et høyere nivå eller degenerere. Av og til kan det til og med endre karakter. Dette lærer oss at det ikke er nok å ha slått fast den generelle politikken - generallinja - men at vi også må ha et fast grep over det daglige arbeidet og den forløpende utviklinga gjennom å konkretisere den generelle politikken på en jordnær måte.

Den allmenne marxist-leninistiske linja for forbundet ble endelig slått fast på det sjette landsmøtet, høsten 1969. Dette var et resultat av en hard og langvarig kamp for i Norge å få utvikla en kommunistisk organisasjon som på ideologiens område stilte seg på marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenknings grunn, som sto for strategiske prinsipper som voldelig revolusjon og proletariatets diktatur, og organisatoriske prinsipper som demokratisk sentralisme og

revolusjonær disiplin.

Etter at denne linja har seira innafor forbundet, vil det alltid være en fare for at vi kan bli sjøltilfredse og verdensfjerne. Derfor må vi arbeide oppmerksomt for å følge generallinja i hvert eneste lille framstøt vi gjør, og ikke "miste styringen og vakle, snart til venstre og snart til høyre når vi setter ut i livet en spesifikk retningslinje på et visst arbeidsområde." En av de viktigste metodene for å oppnå dette er korrigeringskampanjer. Helt siden bruddet med SF, har forbundet hatt gående en permanent korrigeringsbevegelse under parolen SETT MAO TSETUNGS TENKNING I LEDELSEN PÅ ALLE OMRÅDER. Denne konkretiserte seg våren 1969 i kampanjer mot feilaktige tendenser i forbundet, så som ultrademokratisme, lokalpatriotisme, byråkratisme, liberalisme, rester av parlamentarisme og anarkisme etc. (jfr. Bolsjevik nr. 6 1969). Etter nyttår 1970 har den fortsatt gjennom kampanjer for å korrigere feil på områdene til den demokratiske sentralismen, sikkerheten og økonomien.

forts. neste side.

Samtidig som vi i Trondheim har fulgt forbundets allmenne korrigeringsbevegelse (slik vi sjølsagt også skal gjøre i framtida) har vi etterhvert sett behovet for å la det allmenne virke gjennom det særegne vedå foreta en egen lokal korrigeringskampanje, rettet mot feilaktige tendenser som gjør seg spesielt gjeldende for Trondheim.

DS har fattet vedtak om å gjennomføre en slik korrigeringskampanje nettopp i sommer ut ifra prinsippet om å bruke "pausene mellom trefningene til storstilt treningsarbeid og til konsolidering"! Med den allmenne målsettinga å få "tent den revolusjonære entusiasmen blant de brede massene av befalingsmenn og menige, satt dem i stand til fullt ut å fatte krigens mål, ryddet vekk visse feilaktige ideologiske tendenser og uønskede foreteelser inne hæren,

skolert kadrene og soldatene og økt hærens kampdyktighet i stor grad."

Kampanjen tar sjølsagt ikke sikte på å rydde ut alle feilaktige tendenser med ett slag. Den vil først og fremst dreie seg om å la hele medlemsmassen diskutere seg fram til de hovedfeila som vi har i dag, utfolde en massekritikk på de sentrale punktene (ikke la kritikken flyte ut til å dreie seg om alskens detaljer!) for så å diskutere metodene for å rette på feila.

DS har laget bakgrunnsdokumenter for diskusjon. Men forutsetningen for at kampanjen skal kunne bli seierrik er at alle medlemmene konkretiserer og beriker DSs analyser gjennom å trekke fram eksempler fra praksis. Bare da kan kampanjen få den demokratiske massekarakteren vi ønsker slik at den kan gripe djupt nok til å bli ei materiell kraft som som bringer laget framover.

GJØR AKTIV INNSATS I KORRIGERINGSKAMPANJEN!!!

SKAP DEBATT!!!!

DS

OM SYMPARBEIDET I SOMMER

Situasjonen for Trondheimslaget bærer preg av den allmene skjerping i klassekampen. Flere og større oppgaver pålegges etterhvert laget. Dette stiller krav til medlemmene, selvstendigheten må utvikles, det revolusjonære initiativ må utvikles og metodene for arbeid må være fleksible, dvs. tilpasses oppgavene. Hvordan skal så lagsmedlemmene evne å leve opp til disse krava? - selvsagt ved å bruke teorien en har tilegna seg i praksis -, men dette er ikke nok: For å løse oppgavene trengs ny kader, kader som kan ta sin del av oppgavene og som kan tilføre laget nytt, friskt blod.

I Trondheimslaget ser en mektig tydelig hvordan nytt, friskt blod er nødvendig - til nå har Trondheimskaderen vært omtrent overlesset med oppgaver samtidig som en i liten grad gjennom praksis har utvikla den revolusjonære arbeidsstilen. Trondheimskaderen har så vidt holdt hodet over vann flata, kadrene har ikke makta mer enn akkurat de oppgaver som de er pålagt også disse oppgavene har har blitt løst i noe stivna form (f.eks. FNL-arbeidet) - noe som tildels skyldes mangel på overskudd. Alle vet og erfarer hvordan Trondheimslaget tørster etter nytt blod og når en tenker på at laget skal deles i tre lag, tre lag som hvert og ett skal ha de samme retter og plikter, som ethvert lag, så en ser klart at kreftene må settes inn på å skolere opp ny kader.

Et særdrag i kaderkonsistensen i Trondheim i år er at en god del av kaderen har småborgerlig klassebakgrunn og følgelig bærer arbeidsstilen preg av denne arven. Oppgavene er som sagt mange og krever sitt av kader og det er klart at

det vi trenger i laget er kader med en bolsjevikisk arbeidsstil - dvs. at vi må bestrebe oss på i større grad enn tidligere å dra til oss folk med en proletær klassebakgrunn.

En viktig oppgave for Trondheimskaderen i dag er altså: å dra proletære klasseemner til laget: Om den oppgaven skal lykkes må hver kader bestrebe seg på å drive skikkelig massearbeid, dvs at kammeratene snakker med folk hvor de jobber - snakker om arbeidsforhold, om viktige politiske saker for å sondere terrenget og når kammeratene finner folk som tar de riktige standpunktene på de viktigste sakene som f.eks. faglig politikk, strukturrasjonaliseringa, krigen i Sør-øst-Asia, USSR og Kina - vel da er det enhver kamerats plikt å bearbeide vedkommende til en sympsirkel. Klassekampkjøpere må også bearbeides i større grad enn tidligere, vi må snakke skikkelig med kjøperne, få vite standpunktet osv.

Symparbeidet hittil har i grunnen vært preget av venstrefeil når det gjelder sikkerhetsprinsippene slik at bare folk som omtrent har vært fullgode M-L-ere, dvs. stått på samme nivå som en alminnelig SUF(m-l)er har blitt opplyst om SUF(m-l)s sympvirksomhet. Men! - vi ønsker å dra til oss folk som er ganske langt framskredet (er de som tar det riktige standpunkt i de fleste saker det er kriteriet vi følger) og gjennom grunnsirkelen dra folk opp på SUF(m-l) nivået.

KADERREKRUTTERINGEN

Husk på å være nøye med å melde fra om symper til rette vedkommende i SUF(m-l) i Trondheim, dvs. at alle som har en symp skal skrive navn, hvordan han kan kontaktes, yrke, klassebakgrunn og vurdering av sympen politisk på en papirbite og legge den i sympregistreringa på "Botta".

OPPSUMMERING AV STØTTEARBEIDET UNDER SAUDA-STREIKEN

Utsikkerhetsmessige grunner kan ikke denne oppsummeringa bli særlig detaljert, den må stille seg oppgaven å summere opp det grøveste-av resultatene av vårt arbeid, og dessuten peke på de viktigste manglene og framskritt i vårt arbeid.

1. Støttearbeidet som Faglig Utvalg organiserte.

Utdeling av løpesedler, både KKS løpeseddel og Støtteaksjonens løpeseddel ble spredd på de største arbeidsplassene, den siste i ca. dobbelt så stort opplag som den første. KKS løpeseddel ble dessuten spredd på stands. Dette var den eneste støtte-propagita som ble spredd til arbeidsfolk under streiken her i byen. KKS nr. 6 kom i hvert fall stort sett for seint). Stands. Vi gjennomførte 8 stands i løpet av streiken. De stilte seg den tosidige oppgaven å spre propagita om streiken og dessuten samle inn penger til de streikende.

Ved siden av dette leda FU våre kadre på arbeidsplassene i deres støttearbeid og tok dessuten initiativet til opprettinga av en lokal støttekomite her i byen.

2. Resultater av vårt arbeid.

Vår propagita var med og skapte en ytterst gunstig folkeopinion for de streikendes kamp. Likevel slo ikke dette ut i aktivt støttearbeid særlig mange steder uten at marxist-leninistene var med som subjektiv faktor. Men den allmenne erfaringa fra arbeidsplassene viser at det var lett å ta initiativet til konkret støttearbeid. På de bedriftene der vi kjenner til støttearbeidet, ble det bevilgg/samla inn nærmere 10 000 kr. På våre stands ble det samla inn ca. 2500 kr., nok et konkret bevis på at flertallet av arbeidsfolk i større eller mindre grad aktivt støtta de streikende arbeiderne.

3. Framskritt og mangler i vår evne til støttearbeid.

Som det viktigste framskrittet må vi summere opp flere og bedre nyttige kontakter fra arbeidsplasser. Denne positive faktoren brakte oss denne gangen et langt skritt framover i spørsmålet om oppretting av skikkelige og funksjonsdyktige støttekomiteer for streikende arbeidere.

På den positive sida må vi også summere opp leding av støttearbeidet. Sjøl om det var fullt opp med mangler i dette stykket (mangelfull mobilisering til stands, vakling m.h.t. arrangering av møter m. dårlig framferte etc.), må vi likevel karakterisere som et viktig framskritt at ett organ denne gangen hadde i oppgave å lede støttearbeidet og i hvert fall ledet det på brukbart vis.

På den negative sida har vi summert opp som hovedmangel spørsmålet om propagandaen. Dette dreier seg både om propaganda og informasjon til vår kader "det er ikke lett å for eksempel stå på stand når en bare har fått alminnelige og gamle opplysninger om streikens grunnlag, situasjonen i streikekampen, etc." og propaganda til massene. Grunnlaget for denne negative faktoren dreier seg bare lite om udugelighet fra vårt lokale FUs side. I hovedsak dreier det seg om at det ikke er oppretta kanaler for regelmessig formidling av propaganda i landsmålestokk og gjennom sentrale organer. (Vårt arbeid er for lite utvikla til å løse denne oppgaven foreløpig, men kunne kanskje gjennom små forbedringer (søm vi ikke skal komme inn på her) ta fatt på løsinga av dem.)

Vårt støttearbeid under Sauda-streiken representerte alt i alt et stort sprang framover i vår evne til å utføre arbeid av denne typen.

OPPSUMMERING AV SKOLEARBEIDET I ÅR

Skolearbeidet høsten -68 måtte nødvendigvis starte med konsolidering av fraksjoner på de skolene der det gikk an.

Skoleåret forkan en si det var begått endel høyrefeil i og med at det vi først og fremst satset på var å kuppe elevråd, elevsamfunn og skoleaviser. Massearbeidet var nesten ikke utviklet i det hele tatt. Disse tingene ble diskutert sommeren og tidlig på høsten -69. Folk begynte å forstå dette etterhvert, i alle fall i teorinn. Det begynte å vokse fram fraksjoner på de skolene der det var nok folk til det, selv om det ble begått "gamle" feil (eks. Strinda)

Fraksjonene ble konsolidert gjennom studier, særlig av artikler av Stalin og Mao. Studiene virket bra som middel til å konsolidere fraksjonene, men var neppe ellers fullgod.

I og med konsoliderte fraksjoner på skolene begynte det organiserte salget av pressa vår, og av denne først og fremst Klassekampen. Salget av KK gikk bra, og ble trappet noe opp utover høsten. Gjennom salget av KK kom vi i kontakt med en del folk.

At vi hadde fraksjoner på skolene gjorde det også lettere å bygge opp FNL-gruppene der. Fraksjonene var en del av grunnlaget for FNL-gruppene.

En kan si at skolearbeidet før jul bar preg av ganske raske framsteg; arbeidet med fraksjonene gikk bra, salget av KK gikk bra, og vi klarte å skape grunnlaget for videre FNL-arbeid, samtidig som medlemmene rundt om på skolene var ganske entusiastiske i arbeidet.

Skolekonferansen i jula markerte et skille når det gjaldt innholdet i vår propaganda og agitasjon. Det ble slått fast at det vår propaganda først og fremst skulle gå på var strukturrasjonaliseringa i skolen.

Vi skulle a dekke det virkelige innholdet i rasjonaliseringsframstøta. Når det gjaldt Trondheim så var ikke skolekonferansen så bra når det gjaldt å stake opp linja framover. I og med at Trondheim lå over det jevnlike nivået i skolearbeidet, så gjaldt det sjølsagt for skolekonferansen å trekke de tilbakeliggende stedene etter, og bygge opp fraksjoner der.

Når vi begynte skolearbeidet etter jul, så var forskjellen fra høsten at vi ikke hadde noen konkrete mål foran oss. Om høsten hadde vi som hovedoppgave å bygge opp fraksjoner, til våren hadde vi bare allmenne oppfordringer som for eksempel øke spredningen av KK, studer videre i fraksjonen og forbedre vår propagita. Skolearbeidet bød ikke på noe vesentlig nytt, men gikk på videreutvikling av det vi allerede hadde.

Arbeidet om våren ble forøvrig preget av endel spesielle ting; Kirunakonflikten, studentstreiken, Vietnam-uka og 1.mai. Alle disse tingene tok si tid. Vår propagita tok form av mer løpeseddelutdeling enn før.

Salget av KK gikk videre, men det ble ikke økt i noen vesentlig grad. På slutten av semesteret sank det i steden. På skolekonferansen ble det slått fast at salget av Røde Garde skulle prioriteres foran andre blad. Dette ble i grunnen litt vanskelig, i og med at det bare kom ut ett nummer av RG. Salget av dette nummeret gikk imidlertid godt, blisnt annet fordi det kom ut midt under studentstreikene.

Første nummer av Til Kamp gikk også bra. Det ble solgt nærmere 500 i Trondheim. Salget av TK fikk en annen karakter enn salget av de andre bladene. Vi klarte å spre nr.1 Kv TK på mange forskjellige plasser og måter.

Salget av nr.2 gikk ikke så bra.
forts. s. 12

OM ØKONOMIEN

I Trondheim ser vi oss nå ferdig med første del av korrigeringskampanjen på økonomiens område. Den delen som består i at grunnhetene stoler fullt og fast på egne krefter. I våre budsjett la vi opp til å gjennomføre dette i løpet av vinteren og våren. Og - enda bedre - realiteten viser at vi har klart det.

Nå er dette ingen oppsiktsvekkende ting - ikke noe å slå seg på brystet for. Enhver klubb eller f.eks. idrettsorganisasjon har disse prinsippene klare for seg, og vet at det er den eneste veien å stole på - ellers går organisasjonen til grunne. Som for dem er økonomien et nøkkelpunkt også for oss. Det har vi blitt klar over i løpet av den siste perioden. Og selv om det som nevnt ovenfor ikke er utført noen enestående sensasjon fra vår side, skal ikke underslå at vi absolutt har gått et skritt fremover. Vi har opplevd en seier i korrigeringskampanjen, og i kampen mellom de to linjene har vi gjennom anstrengelser maktet å sette den proletære politikken i forsetet. La dette være en oppmuntring og spore for oss for de senere kampoppgaver. La dette under den spesielle korrigeringskampanjen vi skal ha sommer stå som et eksempel på at vi kan klare å nå de mål vi har satt oss, men at vi ikke klarer det uten anstrengelser og kamp mellom de to linjene.

Ut ifra at vi har gått gjennom denne fasen med seier, har styret, i pakt med retningslinjer fra medlemsmøtet funnet det forsvarlig at vi utvider økonomikorrigeringen ved at vi umiddelbart tar fatt på andre fase. Den fasen som består i at grunnorganisasjonene yter støtte sentralt, slik at forbundet som helhet er fullstendig uavhengig av fienden. Det er målet vårt, og det

og det er et mål som vi selvsagt må nå. For vi vil slett ikke være avhengig av våre fiender på noen områder.

Sentralt har man nå påtatt seg store deler av de utgiftene som tidligere var tildelt lagene. Dette gjelder spesielt på kommunikasjons- og forsendelsesområdet. Utgiftene på disse områdene har også økt betraktelig både på grunn av at vi har prioritert sikkerheten høyt og at vi har fått en bedre organisasjon med større aktivitet. Sentralt tarer man nå på reservene for at forbundet ikke skal innskrenke sin aktivitet, og vi vil verken at virksomheten skal innskrenkes eller at det skal taes på reservene. I Trondheim skal vi gjøre vårt for at slike ting skal unngås!!

Mao Tsetung skrev i forbindelse med armeens selvforsyning et avsnitt om de biresultatene som samtidig oppnås, jeg tror det kan være viktig for oss å se på det avsnittet som stod i en lederartikkel i 1945:

"Armeens selvforsyning ved å utvikle produksjonen bedrer ikke bare de materielle kårerne inne selve armeen, letter ikke bare folkets byrder og gir derved mulighet for å øke tallet på militært personell, men gir også øyeblikkelige supplerende resultater, nemlig følgende:

1. Det oppstår bedre forbindelser mellom befalingsmenn og soldater. De kommer nærmere hverandre som brødre i det felles arbeid i produksjonen.
2. En bedre innstilling til arbeidet ...etter at armeen produserer til eget forbruk, er innstillingen til arbeidet blitt bedre, og hansen til dagdriveri er overvunnet.
3. Disiplinen vil festne. Innføring av arbeidsdisiplinen i produksjonsvirksomheten svekker på

forts. neste side

ingen måte hverken kampdisiplinen eller militærpersonellets disiplin i det daglige, det tvert om fremmer det.

4. Forbindelsen mellom armeen og folket vil bli bedre så snart en troppeavdeling skal føre en egen "husholdning", vil det bli stadig færre anslag mot folkets eiendom, eller de vil forsvinne helt.

I produksjonen utveksler armeen og folket arbeidskraft og hjelp hverandre, dette konsoliderer vennskapet mellom dem.

5. Troppene viser sjeldnere utilfredshet med maktorganene; sambandet mellom troppene og maktorganene blir bedre.

6. Det gir impulser til den store bevegelsen i folket for å utvikle produksjonen. Når armeen driver med arbeid direkte for produksjon, vil det også bli klarere for regjeringsinstansene og andre organer at man må befatte seg med produksjonen, og dess mer energisk vil de selv gå inn for det. Og selvsagt vil det også gå sterkere opp for hele folket at bevegelsen for å utvikle produksjonen bør få vid utbredelse, slik at de mer energisk tar fatt på dette arbeidet.

Mao viser her altså til de forskjellige biresultatene som ble oppnådd i Kina, og som vi også kan regne med å oppnå. Det viser at korrigerer på et område ikke er isolert, men at det også fører med seg korrigerer på flere områder. Det viser oss at "korrigerer er et utstrakt begrep".

I Trondheim vil vi nå sette i gang stotten sentralt gjennom den garantistordningen som allerede har starta. På den måten vil man sentralt ha full oversikt over hva som kommer inn og hvordan man kan legge opp budsjettet. På grunn av at man sentralt har denne oversikten er det nødvendig at vi hver for oss setter oss ned og nye vurderer den summen vi ukentlig kan klare. Det ville være liten vits i en garantistordning dersom den for eksempel uteble en gang i blant. Det må altså være bedre å gi for lite enn for mye i første omgang. Det betyr imidlertid ikke at vi skal slappe av på kravene til oss selv. Vi vet hvilken oppgave vi har, og vi vet hvilken felle hele forbundet kommer i om vi ikke makter å gjennomføre dette. Det er også viktig når vi vurderer beløpene at innsamlinger som har foregått på lokalplanet ikke skal innskrenkes. Det har vært en liten tendens til det hittil, og det må vi være våken for. Det vil være som å "gi med den ene handa og ta tilbake med den andre". For dersom vi glemmer vårt eget budsjett og ikke gjennomfører det, blir man sentralt nødt til å subsidiere oss med penger som egentlig skulle gått til andre ting, og det ville ikke være noen hyggelig klemme å sitte i!!!

kass.

STALIN = DET KINESISKE FOLKS VENN

MAO TSETUNG 1939

Den enogtyvende desember blir kamerat Stalin seksti år. Vi kan være sikre på at hans fødselsdag vil framkalle lykkeønskninger direkte fra hjertet til alle verdens folk som vet om begivenheten.

Å lykkesønske Stalin er ikke noen formalitet. Å lykkesønske Stalin betyr å støtte han og hans sak, å støtte sosialismens seier, og den vei framover for menneskeheten som han har anvist, det betyr å støtte en kjær venn. For størstedelen av menneskeheten i dag lever i lidelse, og menneskeheten kan bare befri seg fra lidelse ved å følge den vei Stalin har utpekt og ved hans hjelp.

Vi lever i en periode av vår historics bitreste lidelse og vi, det kinesiske folk, har i høy grad bruk for hjelp fra andre. Odernes bok sier: "En fugl synger for å tiltrekke et svar fra en venn." Dette beskriver på en særskilt rammende måte vår nåværende situasjon.

Men hvem er våre venner?

Det er såkalte venner, folk som erklærer seg det kinesiske folks venner og som kineser kritikkøst aksepterer som **venner**. Men den slags venne kan settes i samme klasse som Li Lin Fu, Tang-dynastiets statsminister som var beryktet som en mann med "honning på leppene og mord i hjertet". Hvem er disse mennesker? De er imperialistene som foregir sympati med Kina.

Imidlertid er det en annen slags **venner, venner som nærer en sann sympati for oss og som betrakter oss som brødre**. Hvem er de? De er det sovjetiske folk og Stalin.

Intet annet land har gitt avkall på sine privilegier i Kina; Sovjetunionen har vært alene om å gjøre dette.

Alle imperialistene bekjempet oss under vår første store revolusjon; Sovjetunionen var alene om å hjelpe oss.

Intet imperialistisk lands regjering har gitt oss virkelig hjelp siden motstandskrigen mot Japan brøt ut; Sovjetunionen alene har hjulpet Kina med dens luftfart og forsyninger.

Er saken ikke ganske klar? Bare sosialismens land, dets ledere og folk, og sosialistiske ^{ledere} ~~tenkere~~, **statsmenn** og arbeidere kan gi en virkelig hjelp i den kinesiske nasjons og det kinesiske folks befrielses sak ikke vinne den endelige seier.

Stalin er den sanne venn av det kinesiske folks befrielsessak. Intet forsøk på å skape splid, ingen løgner og baktalelser kan endre det kinesiske folks uforbeholdne kjærlighet og respekt for Stalin og vårt ekte vennskap med Sovjetunionens folk.

STUDIERAPPORT FRA FRONTSTUDIENE

Studiene i masselinje-front ble avvirket i tidsrommet midt i mai til midt i juni.

Studiene ble innledet med konkrete studier på FNL-gruppens interne og eksterne aktivitet i Trondheim, med spesiell vekt på m-l-fraksjonens virke, innen fronten. Studiene avslørte SUF(m-l)ernes manglende evne til å mobilisere og jobbe blant massene og kameratens dårlige kunnskap om enhetsfrontpolitikk.

Kameratene gikk velmotivert på masselinje-front-studiene - gjennom studiene ville grunnlaget bli styrket og praksisen etterhvert bedra - dette var stort sett kameratens innstilling.

Masselinje/frontstudiene gikk over fire møter pluss et oppsummeringsmøte. Studiemøtene bar følgende preg: få hadde skriftlige svar - de fleste hadde alt i hodet. Dette førte til at den allmenne teorien ble diskutert enten ved å henvide til bakgrunns litteraturen eller en kom med svevende, allmene "betrakninger". Det spesielle fulgte så i form av en drøss eksempler som i særskilt liten grad ble utdypet. Ofte var det ingen konkrete eksempler fra andre enn studielederen i det hele tatt. Oppsummeringsmøtet var det beste møtet i frontstudiene, da studieledermøtet hadde lært av erfaring og søkte å lede studiene på de viktigste prinsippene - prinsippene ble studert i forbindelse med konkrete eksempler.

Resultatet av frontstudiene for lagets vedkommende er ikke strålende - kameratene har fått et noe bedre kjennskap til prinsippene - men grepet om masselinje/front-prinsippene er dårlig - det avspeiler seg tydelig i lagets praksis - laget har ikke i merkbart grad forbedret sin praksis - i dag som

før fører laget en dårlig masselinjepolitikk.

Hva skyldes så det dårlige resultatet?

Først og fremst at kameratene i liten grad maktet å forene teorien med praksis. Under masselinjestudiene ble bra og riktige prinsipper slått fast - at masselinjas prinsipper likevel ikke sto klare for kameratene er beviselig, da få eller ingen skikkelig kunne peke på feil i lagets masselinjepolitikk. Frontstudiene bar preg av dogmatisme (teorien skilt fra praksis) - kameratene overførte de karakteristiske drag ved den antifascistiske og antijapanske enhetsfront til all verdens enhetsfronter - det grunnleggende prinsippet ved enhetsfronten sto ikke klart for noen (prinsippet om at formene og taktikken til enhetsfronten er historisk betinget).

At kameratene ikke maktet å forbinde teori med praksis - at studiene ble dogmatiske skyldes i stor grad liberalisme fra hele lagets side - studiene ble ikke løst som lagets hovedoppgave - forberedelsene var dårlige.

Alle kamerater skulle om arbeidsstilen var mer kommunistisk ta sine mange konkrete eksempler, tenkt grundig igjennom dem og utdypet eksemplene med den nyervervede teorien om masselinje/front - med den kommunistiske arbeidsstil som går ut på at en studerer den allmenne teorien i forbindelse med praksis krever innsats. En annen årsak til dogmatiske svar er selve studieopplegget som oppfordrer til fasisvar, og som dessuten stilte så allmene spørsmål at det var vanskelig å vite om en skulle svar på "alt eller ingenting". Masselinje/frontstudiene fikk ikke laget noe godt grep over og for å festne grepet vil det bli ett

forts.s.12

OPPSUMMERING AV SKOLEARBEIDET forts.

Dette på grunn av at innholdet var for dårlig, noe som gjorde folk lite lysten på å selge det, bladet kom litt seint og skolearbeidet hadde stagnert i stor grad.

Fraksjonsarbeidet gikk dårligere og dårligere utover våren. Studiene i fraksjonene gikk dårlig, vi visste faktisk ikke hva vi skulle studere videre når vi hadde studert det mest elementære for en fraksjon.

Men stagnasjon i fraksjonarbeidet hadde en annen og viktigere årsak. Arbeidet hadde blitt for innadretta for så godt konsoliderte fraksjoner. En sto liksom og trampa i gjørme, tok opp de samme tingene på fraksjonsmøtene hver gang. Dette skyldes at vår framføring av propagandaen og agitasjonen var for ensidig lagt opp, nemlig gjennom bladsalg.

Året før hadde vi begått den høyrefeilen bare å arbeide innenfor elevråd etc. Dette skoleåret har vi muligens begått den venstre-feilen bare å arbeide utenfor dette. Hovedvekta må sjølsagt legges på det vanlige massearbeidet, men det betyr ikke at vi fullstendig skal utelukke det andre.

Men selv om det på slutten av semestret var en hel rekke feil, så var det en betydelig framgang i forhold til året før. Alt arbeid har kommet inn i mye mer faste former, og det skal være et nogenlunde bra grunnlag å bygge det videre arbeid på.

skolesek.

STUDIERRAPPORT forts.

studiemøte/oppsummeringsmøte på høstparten - et møte som krever at kameratene grundig studerer litteraturen til masselinje/front og søker å tilegne seg ved å tenke ut fra konkret erfaring.

stud.sek.

